रिपुजोपजापपरिहारेण सख्यपालनं दुष्करमित्याह सर्वथेति ॥ अल्पेपि उपजापमितिशेषः ॥ ७ ॥ अतोनिमित्तं अस्मान्निमित्तात् ॥ अथ स्वदोषशंकानिवृत्तये कृत
ज्ञतां मंत्रिभ्योदर्शयति ॥ रामेणत्विति ॥ ८ ॥ अथ मुख्यमंत्री हनूमान्कोपनिमित्तं निश्चित्याह ॥ सुग्रीवेणेति ॥ तर्कोयुक्तिः ॥ ९ ॥ अथ निश्चयं विवक्षुः ॥ स्वस्यगु
णग्राहित्वरूपं मंत्रिलक्षणं प्रकटयति ॥ सर्वथेति ॥ १० ॥ उपकारमेवाह ॥ राघवेणेति भयं वालिपराक्रमजं वालिनः छलेन वधकृतं लोकापवादजंवा ॥ ११ ॥ प्रण

सर्वथासुकरंमित्रंदुष्करंप्रतिपालनं॥ अनित्यत्वात्तुचित्तानांप्रीतिरल्पेपिभिद्यते ॥ ७॥ अतोनिमित्तंत्रस्तोहंरामेणतुमहात्मना॥ य
न्ममोपकृतंशक्यंप्रतिकर्तुंनतन्मया॥ ८॥ सुग्रीवेणैवमुक्तेतुहनूमान्हरिपुंगवः॥ उवाचस्वेनतर्केणमध्येवानरमंत्रिणां॥ ९॥ सर्वथा
नैतदाश्चर्यंयत्त्वंहरिगणेश्वर ॥ नविस्मरस्यविस्रब्धमुपकारंकृतंशुभं ॥ १० ॥ राघवेणतुवीरेणभयमुत्सृज्यदूरतः ॥ त्वत्प्रियार्थंहतो
वालीशक्रतुल्यपराक्रमः॥ ११ ॥ सर्वथाप्रणयात्क्रुद्धोराघवोनात्रसंशयः ॥ भ्रातरंसंप्रहितवान्लक्ष्मणंलक्ष्मिवर्धनं॥ १२॥त्वंप्रम
त्तोनजानीषेकालंकालविदांवर॥ फुल्लसप्तच्छदश्यामाप्रवृत्तातुशरच्छुभा॥ १३॥ निर्मलग्रहनक्षत्राद्यौःप्रनष्टबलाहका ॥ प्रसन्ना
श्चदिशःसर्वाःसरितश्चसरांसिच ॥ १४॥ प्राप्तमुद्योगकालंतुनावैषिहरिपुंगव ॥ त्वंप्रमत्तइतिव्यक्तंलक्ष्मणोयमिहागतः॥ १५॥
आर्तस्यहृतदारस्यपरुषंपुरुषांतरात्॥ वचनंमर्षणीयंतेराघवस्यमहात्मनः॥ १६॥ कृतापराधस्यहितेनान्यत्पश्याम्यहंक्षमं ॥ अंत
रेणांजलिंबध्वालक्ष्मणस्यप्रसादनात्॥ १७॥

याक्रुद्धः नतुत्वद्विपुरुषजायतइत्यर्थः ॥ १२ ॥ प्रणयकोपस्यापि निमित्ताभासं दर्शयति ॥ त्वमिति ॥
कालं प्रतिज्ञातं सीतान्वेषणकालं प्रवृत्ता प्रकर्षेण वृत्ता गतप्रायेतियावत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ व्यक्तं ज्ञात्वेतिशेषः ॥ १५ ॥ पुरुषांतरात् ॥ लक्ष्मणात् श्रुतं परुषं वचनं
ते त्वया मर्षणीयं तत्संभावनमालक्ष्यायमुपदेशः ॥ १६ ॥ १७ ॥